

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/121/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713210370
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6713210370.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpenom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi A. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. O., v konaní zastúpenom opatrovníkom W. C., zamestnancom Okresného súdu Banská Bystrica, so sídlom Skuteckého 28, Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpenom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 569,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. 12. 2014 č. k. 7C/181/2014-87 do výroku, ktorým odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi bola uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania, takto

rozhodol:

Mení rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 18,21 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 59,12 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. tak, že odporca a vedľajší účastník sú povinní zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 18,21 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 59,12 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. každý v rozsahu 1 na účet právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľovi, odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,25 % ročne zo sumy 569,50 Eur od 29. 10. 2010 do zaplatenia, v časti úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 569,50 Eur od 29. 10. 2010 do 30. 04. 2013 a v časti úroku z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 60,99 Eur zastavil. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 437,26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 437,26 Eur od 01. 05. 2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy vo výške 18,21 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 59,12 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. Rozhodol tak s odôvodnením, že návrh navrhovateľa aj po jeho čiastočnom späťvzatí bol dôvodný len v priznanej výške 437,26 Eur s príslušenstvom. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa dôvodný nebol. Podľa pomeru úspechu potom odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy konania.

Proti rozsudku okresného súdu do výroku, ktorým odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi bola uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania podal odvolanie vedľajší účastník. Žiadal v napadnutom

výroku rozhodnutie okresného súdu zmeniť tak, že žiadnemu z účastníkov nebude priznaná náhrada trov konania alternatívne tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 18,21 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 59,12 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým uložil odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania nie je správne. V tejto súvislosti poukazoval na to, že medzi odporcom a vedľajším účastníkom neexistuje taký právny vzťah, z ktorého by bolo možné vyvodiť spoločnú a nerozdielnú povinnosť pri náhrade trov konania.

Na odvolanie vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ, ktorý považoval rozhodnutie okresného súdu v napadnutom výroku za vecne správne, žiadal ho potvrdiť a priznať aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 220 O. s. p. v napadnutom výroku zmenil.

Z podaného odvolania vedľajšieho účastníka vyplýva, že tento podaným odvolaním napadol rozsudok okresného súdu len vo výroku, ktorým odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi bola uložená povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi trovy konania vo výške 18,21 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 59,12 Eur na účet právneho zástupcu. V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu napadnutý nebol.

Na základe podaného odvolania vedľajšieho účastníka potom krajský súd preskúmaval rozsudok okresného súdu len v napadnutom výroku, ktorým bola odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi uložená povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania. Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu sa krajský súd nedotkol, pretože odvolaním napadnuté neboli a v tejto časti sa stal rozsudok okresného súdu právoplatným.

Z obsahu spisu je nesporné, že návrh navrhovateľa, ktorým uplatňoval proti odporcovi svoj nárok bol dôvodný len čiastočne. Pôvodným návrhom bola uplatňovaná suma 569,50 Eur s príslušenstvom, pričom okresný súd priznal navrhovateľovi 437,26 Eur spolu s príslušenstvom. Rozhodol tak potom, čo navrhovateľ v časti o zaplatení úroku z omeškania vzal svoj návrh späť. Za daného právneho stavu potom okresný súd správne postupoval v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní okresný súd správne pristúpil k pomernej náhrade trov konania. Jeho postup v konaní, ako aj vyčíslená percentuálna náhrada, ktorá by navrhovateľovi mala patriť pri náhrade trov konania považoval aj krajský súd za správny.

Pretože odporca a vedľajší účastník boli v konaní len čiastočne úspešní, pričom úspech navrhovateľa nad úspechom odporcov prevažoval, tak potom podľa pomerov úspechu sú povinní zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania.

V podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu však vedľajší účastník namietal správnosť rozhodnutia okresného súdu v tom, že uložil povinnosť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi zaplatiť navrhovateľovi trovy konania spoločne a nerozdielne.

Z obsahu spisu je nesporné, že vedľajší účastník sa zúčastňoval v danom konaní na strane odporcu. Podľa výsledku konania má teda vedľajší účastník aj odporca právo na náhradu trov konania. V danom prípade však odporca a vedľajší účastník, ktorý na jeho strane vystupoval mali v danom konaní len čiastočný úspech, pričom úspech navrhovateľa prevažoval nad úspechom odporcu a vedľajšieho

účastníka, preto do úvahy prichádzal postup podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. tak, ako ho v danom konaní použil okresný súd.

Podľa názoru odvolacieho súdu však odvolanie vedľajšieho účastníka pokiaľ namietal, že nemal uložiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania, je dôvodné. Krajský súd je toho názoru, že medzi odporcom a vedľajším účastníkom, ktorý na jeho strane vystupuje neexistuje taký hmotnoprávny vzťah, ktorý by odôvodňoval uloženie povinnosti nahradiť trovy konania navrhovateľa spoločne a nerozdielne.

Podľa pomeru úspechu v konaní však tak odporca, ako aj vedľajší účastník má povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľovi, ktorý mal v konaní prevažujúci úspech. Je nesporné, že vedľajší účastník v iných súdnych konaniach uplatňuje náhradu trov konania, ktoré mu pri zastupovaní odporcov v konaniach vznikajú a v prípade úspechu súd priznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Je preto nelogické, aby v prípade, ak prichádza do úvahy náhrada trov konania druhého účastníka, teda navrhovateľa, bol vedľajší účastník vylúčený z povinnosti tomuto nahradiť trovy konania.

Vedľajší účastník totiž v konaní vystupuje na strane odporcu, chráni jeho záujmy a tým, že sa dal zastúpiť právnym zástupcom nesie aj to riziko, že v prípade neúspechu v konaní bude potrebné úspešnému účastníkovi hradiť trovy konania.

Keďže však medzi odporcom a vedľajším účastníkom neexistuje taký hmotnoprávny vzťah, z ktorého by bolo možné vyvodiť solidárnu zodpovednosť odporcu a vedľajšieho účastníka pri náhrade trov konania, tak krajský súd v danom výroku zmenil rozhodnutie okresného súdu a odporcovi aj vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania tak, ako sú tieto vyčíslené vo výrokovej časti rozhodnutia u každého v rozsahu 1 do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Pri vyčísľovaní trov konania postupoval okresný súd v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. Vedľajší účastník tento postup okresného súdu nerozporoval, keď vo svojom odvolaní navrhoval alternatívne uložiť odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania tak, ako tieto vyčísľil okresný súd.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

V odvolacom konaní navrhovateľ, ale ani odporca a vedľajší účastník úspech nemali, preto im krajský súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.